

PÉCSI FIGYELŐ.

Előfizetési díj:

Postán vagy Pécselt házhoz küldve:
 egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr.
 negyed évre 1 frt 25 kr.
 Egyes szám 10 kr.
 Megjelenik minden szombaton.
 Egyes száma kaphatók Weidinger N.
 könyvker. (Széchenyi-147.)

Hirdetések ára:

Egy öt hasábos pelit sor egyszeri
 megjelenéséért 6 kr., 3-szori 5 kr.,
 10-szerért 4 kr. ártétel. — Minden
 hirdetés után 30 kr. költségdíj ártétel.
 A nyilatkozó 1 pelit sor 10 kr.
 A hirdetési díj előre ártétel.

SZERKESZTŐI IRODA:

Ó-pósta-utca 16-ik szám.
 Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
 Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városbáz épületben, Lill János úr a budai külvárosban,
 Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden pósthivatalnál.

KIADÓ HIVATAL:

János-utca 8-ik szám.

Állítsunk-e Szepesynek szobrot?*)

II.

A felsorolt adatokat nem azért említém fel, mintha azok ismeretlenek volnának, mert hisz oly művek létét, melyeket naponta szemlélünk, nem szükség bizonyítani, — hanem azért, mivel azokat összegezve akartam előttünk feltüntetni, hogy megfontolhassuk, mi volna Pécs, ha Szepesy nem volna? E kérdéseinre adandott felelet egyúttal megoldja a cikkünk élére fűzött kérdést: Állítsunk-e Szepesynek szobrot?

A történelem tanúsítja, hogy csak azon nemzetelek lehettek igazán nagygyá, hatalmassá, melyek nagy férfiak érdemeit kellőleg méltányolni és megörökíteni képesek voltak.

A kis Görögön bölcsesége bámulatba ejtő és új világot. Miért? Mert ezen élelmes nép bölcsesége érdemeit iránt elismeréssel adózott, — Phidiasokat teremtett, kik a szobrászatot remekműveivel által nagyjaikat az enyészettől megmentve, az utókornak fentartották — Róma fegyvereivel meghódította az ó világot. Miért? Mert midőn a büszke római levante a Kapitólium, a Pantheon csarnokait bejárta, — midőn Róma utcaiban, nyilvános téreim elhaladt, mindenütt daliás őseinek szobraira akadt, — bámulva szemlélte a művészetet e remekeit, míg végre fogékony keble a nagy hősök látásánál harszólásra gyuladt, fegyvert ragadott, a csatára sietett, küzdött, nélkülözött, szenvedett, míg nem a hőselődök hősnokjává lőn.

*) E felhívás, tárgya magasztosságánál fogva, bizonyára nem csak Pécs város polgárait, hanem mindazokat, kik néhai Szepesy iránt kegyelettel viseltetnek, pedig ilyenek nemcsak e megyében, de az egész hazában számosan vannak, hisz a Szepesy által alapított lyceum intézetben ezeken és ezeken nyertek kiképzést, lelkesíteni fogja: a szobor létrehozásának közreműködésére.
 Fel tehát! Alakítsunk meg melőbb a szobor-bizottságot, hogy jeles szobrászunk, megynék büszkesége Kis- György, itt tartózkodása, alatt nemes lelki ajánlatát valószínűsítsa, hogy így a szobor Pécs város valamely kiválóbb pontját (tán a sétányt) díszíthesse. Szerk.

Ellenben midőn Görögország és Róma lakóit a kaján irigység emészte, midőn a haza, a közjólét körül szerzett érdemek csak kicsinylés, gúny, üldözöttség jutott osztályrészül, akkor a törpegondolkozású nemzedék, — mely jelesének nagy tetteit méltányolni nem akarta, vagy nem volt képes, — önokozta hibájá miatt a történelem színpadáról, mint méltatlan szereplő lesodortatott.

Okuljunk e példákon s ha városunk ügyét, hírnevét, jólétét, múltját és jövőjét szívünkön hordozzuk, úgy késedelem nélkül írjuk alá e jelszót: „Elismerés az érdemeknek!”

Habár báró Szepesy érdemei 50 éven át világító szövétnék gyanánt tündököltek előttünk, mégis most érkezett el a legalkalmasabb idő arra, hogy e szövétnéket megragadva, fennne lobogtassuk, hogy lássák kortársaink, lássák utódaink, miszerint a pécsiek fenkölt gondolkodású és nemessen érző polgárok, kik a honfium érdemét méltányolni, nagy tetteiken lelkesülni és másokat is lelkesíteni tudnak.

Igen, most van erre a legalkalmasabb idő, midőn boldog emlékü polgártársunk, a derék Gründler szelleme végrendeletileg int minket a Szepesynek tartozó hála lerovására; — most, midőn Szepesy áldásdús működésének nagy alapítványainak félszázados emléket állítjuk; — most, midőn még nagy számmal élnek Szepesy tanítványai, tisztelői, bámulói, kik nagyrészt kitünő társadalmi állásban lévén, bizonyára nagylelkűen adakoznának egy Szepesyhez méltó emlék felállítására; — most, midőn sétatérünk, mely a város áldozatkészsége folytán a közönség egyik kedvencz üdülőhelyévé lőn varázsolvá, fejekét, koronáját várja, — és az nem lehet más, mint egykori megalkotója, báró Szepesynek emlékszóbra; — most, midőn városunk megtestesült történelmi múltja, az ősz székelyház új köntösben — de mit mondok — megifjodva fog közöttünk pompázni és nagyszerűsége számos

idegen vendéget vonzand városunkba, kik gyönyörrel szemlélendik a művészetet e remekét, — de egyuttal vizsgál szemmel keresendik e jeles multtal bíró város nagy őseinek emléket, — s talán egyetlen egyet sem találnak és csodálkozva kérdezik: tehát Pécs városának ezer éves múltjának egyetlen jeles férfiú sem akadt, kinek emléket az utókor számára megörökíteni érdemes lett volna. Avagy talán voltak — kérdezik — de a pécsiek ezek érdemeit sohasem méltányolták? Mindkét esetben a szájalom érzelmeivel hagynák el szegény városunkat; — végre most van a tettek ideje, midőn városunk falai között hazánk egyik büszkesége és Baranyamegyénk Phidiása Kiss György, a külföld által is már kinttetett jeles szobrász tartózkodik, ki emléket akarván hagyni városunknak, önkényét és díjtalanul ajánlkozott a Szepesy-féle szobor művészi kivételére.

Ezek után bízást remélhetjük, hogy e felszólalás nem maradand a pusztában kiáltónak szava, — hanem a biztos eredmény öntudatában bocsátjuk szavunkat a nyilvánosság elé.

Mert ha egy Szepesy képes volt 10 évi itt léte alatt 500 ezer frrtal a közművelődésének emeléséhez járulni: ki merné rólunk, Pécs szülőföldjéről és neveltjeiről sértés nélkül csak feltételezni is, hogy nemes városunk díszje és jó hírneve megóvása céljából nem volnának képesek — most, midőn a nevezet kulturális alapítványokat már 50 éven át élveztek, — mert midőn Baranyamegyénk szülőföldje, a szobor-művészet országosra bántul tehetősége falaink között tartózkodik és művészetét díjtalanul rendelkezésünkre bocsátani ajánlkozok, — kérdem, most nem volnának képesek egy 4—5 ezer frrt költséggel járó emlékszóbra felállítására?

Fel tehát Pécs sz. kir. város fenkölt gondolkodású és nemes érzelmű polgárai! Sorakozzunk, felekezett, rang- és állás-különbség nélkül, — kibontakozva a netán mellék-tekinté-

tekből eredő szűkkeblűségből, adózzunk az érdemeknek! Ne engedjük, hogy nagyjaink emléket a feledékenység homálya borítsa! Ne engedjük, hogy nemes városunk dícső múltját a hálátlanság rút bélyege mocskítsa be! Valóítsunk meg néhai derék polgártársunk, a boldog emlékü Gründler végrendeletében kifejezett, mindnyájunk által rég táplált óhaj! Állítsunk városunkhoz méltó emléket nagy Szepesynek! Alakítsunk e célra Szepesyszobor-bizottságot!

S vajjon ki volna hivatva e bizottság megalakítására? Ki más, mint Pécs sz. kir. város, mely félszázadon keresztül élvezte e méltányolni tanulhatta Szepesynek közéletünkre kiható halhatatlan érdemeit? — A hála kötelemének lerovására első sorban az hivatott, a ki a vett jótéteményeket élvezte. Városunk Szepesy iránt örök hálára kötelezett, azért méltó és jogos hogy e város, mint olyan, érzelmeinek nyílt, állandó, örök időkre szóló kifejezést adjon. Bizást remélhetjük, hogy e díszes városi képviselő-testületben találkozni fog jeles egyén, ki a fennemlített adatok elolvasása és megfontolása által lelkesülve, ugyanazon városi nagy teremben, melynek falát Szepesy arcképe ékíti, a közvélemény követelményeinek is eleget teendő, egy Szepesy-szóbra-bizottság megalakítását indítványba hozandja s nem kételkedünk azon, hogy az egybegyűlt városatyák általános lelkesedése közt a pécsi polgárság már régtől fogva kedvencz eszméje megvalósul és nemcsak őrögeink, ifjainkkal Pécs városa legdíszesebb helyén első díszpolgárunk Négyessy báró Szepesy Ignác életnagyságn, remek alkotású szobrát üdvözölhetjük.

Dr. W.

Országgyűlés.

A képviselőház szombaton letárgyalta a honvédelmi tárcza költségvetését, és így két hónapi tárgyalás után az egész költségvetést elfogadta. Ily hosszú költségvetési vita már régóta nem volt. E napon két szűz beszéd is hangzott a képviselőházban.

a ki szép s hozzá oly gyönyörűen tud kaczagni, hogy az ember ezért még meg sem haragudhatik reá.

— No te megadtad az arát. — Mondja Béla barátom kaczagva, miattal segített letisztogatni a kabátomat.

— Csak az a kis szörnyeteg ne látta volna.

— Szó a mi szó, kedves arcz s milyen formás kis termet! (Maradj hát vesztet, mert itt hagylak, aztán magad törölheted le ezt a gyönyörűt fotografíát.) Már pedig az meglátott, ki is nevetett s mondhatom olyan szépen, hogy meg lehetsz vele elégedve. (Na ne mozogj!)

— Béla ne hencszegj, ne gúnyolódjál, elég volt nekem ennyi is. Hanem esküszöm, hogy megbosszalom a sorsot, mely reám ilyen csapást mért!

— Ugyan savanyítsd be az esküdet. Te akarsz

— Igen én! Meg fogod látni, hogy helyre hozom a dolgot.

— Csak nem akard újra kezdeni művészetedet? Fizesztésért sem tudnád többé magadat olyan sikertelen oda vágni mint az előbb.

— No csak hagyj reá a dolgot. — Kivánsai vagyok reá.

Ez alatt az a kis daemon a mama segítségével fölötötte koresolyait s mint a szárnypróbálgató madár-fiacskák, lassan, vigyazva, óvatos félelmetességgel neki lódtál a sima jégem, közbe-közbe meg-megállott, vissza nézett a mamára mintegy kérdve, hogy már elég jól megy-e? Majd meg reánk kacsintott, aztán lesütötte szegénylős szempilláit, vagy tán lábaeszkáit nézegette, hogy elég szépen, plasztikusan mozognak-e?

Hah! most következik az én bosszúm ideje! Nevetni, azt tud a kicsikém, oh nagyon szépen, nagyon jól; hanem koresolyáznai — s valamivel rosszabbul. Majd lesz alkalom arra is, midőn én nevetek,

Az új szónokok egyike Tóth Ernő, a másik Minorich Ernő. Tóth Ernő első felszólalásával igen rokonszenves szónoknak mutatta be magát. Méltán sorakozik a függetlenség és 48-as párt fiatal erőinek gárdájához. A honvédelmi tárcza költségvetésének letárgyalása után a ház többsége elfogadta a pénzügyi bíróságok szaporításáról szóló javaslatot.

Kedden rövid ülés tartott, melyen a többség elfogadta a jövő évre eső unjonezhadutalékról szóló törvényjavaslatot. A ház Verhoyav, Margittay és Békassy képviselők mentelmi jogának felfüggesztését határozta el.

Szerdán az országgyűlés mindkét háza tartott ülést. A képviselőházban letárgyalta a gyámsági és gondnoksági javaslatot, továbbá elintézték néhány mentelmi ügyet. Simonyi Ivan és Onody Géza mentelmi joga felfüggesztetett.

Külföld.

Berben a szövetségtanács palotájának megvédésére a legszigorubb óvó rendszabályokat léptették életbe, miután számos fenyegető levél érkezett a szövetségtanács-hoz. Az anarchisták Svajcz minden városában szervezkednek. Remélhető azonban, hogy Svajczot megtisztítják az anarchistáktól, mert a lakosság utálattal fordul el a gyalogoltas merénylőktől és közönséges gyilkosoktól.

Belgrádból távirják, hogy Katargi tábornok, a szerb király nagybátyja, fontos küldetésben Pétervárra utazott. Azt állítják, hogy e küldetés összefügg Bottenberg herceg látogatásával, s Katargi tábornok Szerbia kizöledését Oroszországhoz akarja előkészíteni. Utóbbi időben számos jel mutatkozott arra, hogy a szerb-politikában változás fog beállani.

Shanghaiból jelentik, hogy Junnan és Kuangsi kerületek volt kormányzóit halálra ítélte a kormány, mert gyáván átengedték a francziáknak Baueinhez városát. Li-Hang-Czan és Pao-Csunghung szigorú büntetésben részesültek, mert említtett kormányzókért kegyelmet esdtek.

Az ügyvédi kamara közgyűlése.

Erreth János kamarai elnök alapítványa.

Pécs sz. kir. város ügyvédi kara vasárnap valóságos ünnepet ült, olyant, a minőt egy nemegondolkozású, ügyvéd-társait szeretetelvel folyton magához lánczólatartó elnökének a kar iránti benső szeretete hozhat létre, mely ép oly méltó volt kamarának elnökéhez, mint a mennyire az erre méltaltott ügyvédi karhoz.

mikor a kis kontárkodó elvesztve egyensúlyát, szépen odapotytyan a hideg jég melegen üllő karjai közé.

Mindig nyomában voltam, mindig körülgettem őt, vártam, lestem — talán óhajtottam is — azt a pillanatot, midőn majd nála is lesz, hogy: „no most!”

Ugy látszik, a hamis észrevette ebbeli szándékomat s azért is annál bátrabban rugdosta formás kis lábaival azt a csaloka, sima tükürt, miközben hátra-hátra billentve szöke förtül fejcsékéjét, olyan kaczér mo-solyt lüvlt felésként, hogy majdnem én estem hanyatt s nem ő.

De én nem tágtítottam. Csak rajta, még van idő. Látni akarom bukásodat, te kis kaczér gép!

Egyszerre hirtelen megfordult — én erre megrezentem, gyorsan ki akartam előle térni, egy lökés és zsupsz! úgy tűnt fel előttem, mintha ismét vízszintes helyzetben folytatnám a pályafutást. Csakugyan úgy volt. Most meg hason csuszattam tova, orrommal tova magam előtt a havat, mint a gözmozdony dörzslő-seprtleje.

Bámulatomból az ismert fuvolaszert kaczagás vert föl, a mire a távolból Béla barátom hatalmas „bruhahahahája” adta meg a visszhangot.

— Ez mégis sok! kiálték föl; de úgy, hogy senki sem hallotta. Ez több a pechnél, ez valóságos üldözöttség a sors által! — Fölkecmeremem s nagyot nyelve a bosszankodásomon, erőltetett flegmával törölgettem le kabátomról szerencsétlenségem szomorú nyomatit.

— Van még idő, lesz még alkalom! — Mormogám magamban. Most már azért is kettőzött erővel, javított kiadásban fogok nevetni, kaczagni, ha bosszúm órája elérkezend. — Hogy ez még jobban sikerüljön, elvágattam a jégpálya legtöbbszörre a fűtes háta mögé, hol senki sem látott s ott nagy erőlködéssel gyakoroltam magamat

TÁRCZA.

Szépen fognak eltemetni.

Egy vigasztal életemben:
 Ha eszembe jut halálom
 A mi mostan hihetetlen
 A halálba' feltalálom:
 Szépen fognak eltemetni.

Rossz ruhában tengve-lengve,
 Fázva küzdem a nyomorral,
 De a végső útra kelve
 Rózsát szórnak rám halommal . . .
 Szépen fognak eltemetni.

Az újságok megdicséresnek,
 Lesz koszorú, pompa, gyászszal,
 Díszöltözva kikísérnek . . .
 Magyar költő, esitt a vádall! . . .
 Szépen fognak eltemetni.

Reviczky Gyula.

Borús napokban.

Óh lásd, ha engem nem szeretnél
 Elégedett, boldog lehetnél!
 Virulina lelked ifjúsága,
 Az égető könnyeknek árja
 Arczod rózsáit nem hervasztaná.

De mert szeretsz boldogtalan vagy
 Szépséged, ifjúságod elhagy
 Szenvedsz, zokszogsz kétségbeesve,
 Szíved fáj mélyen megsebezve
 S nekem nincs egy csepp balzsamom reá.

Elmulandó minden, — édes!
 Mít szívünk ma üdvnek érez
 Holnap az már fájdalom.
 Régen ártál boldogságról,
 Mint elhervadt szép virágról,
 Most borúsán zeng dalom.

S majd ha késő évek múlva
 Együtt egymáshoz simulva
 Olvassuk kús versemet:
 Szívünkben a mult feltámad
 És boldogság lesz a bánat
 Melyet egykor érezett.

Balassa Béla.

A jégem.

— Irta: Muki. —

— Ni ni, hát te hátrafelé is tudsz koresolyáznai? Jaj azt én sohasem fogom megtanulni.

— Ah, bah! dehogy nem, csak próbáld meg. Nézz csak ide. Az ember néhány lökessel előre megy, aztán a bal lábbal egy forduló tempót rug magán, a jobb lábbal egyet kanyarít a testén s hátat fordít az előbbi iránynak és a saját sebessége által tovább sikamlk. A többi aztán már úgy megy mint az előre való koresolyázásnál. Mindjárt megmutatom, így ni. Egy—kettő, egy—kettő, no most a bal lábbal egy forduló tempó, ugyanakkor a jobbal egy kanyarítás és — — — zsupsz, puff! az én testem szabályszerűen hátat fordítva az előbbeni iránynak, saját sebességem által olyat szánkáztam, hogy a lábam sem érte a jeget, meg a fejemen sem jártam, de azért a hasamon sem csusztam.

Lódultam vagy hat ület a produkció színhelyétől, mire aztán a surlódás következtében megállapodva időt nyerhettem a helyzetem fölötti gondolkodásra.

Hangos kaczaj kísérté föltápaszkodási terveimet, hanem nekem úgy tetszett, mintha nem egy és ugyanazon torokból eredt volna ez a habozás; pedig ha jól emlékszem, ama végzetes produkálási szándékom pillanatában csak én és Béla barátom versenyez-tünk egymással az — — — odaesésükben azon a sikos jöszágon, mit jégnek neveznek.

Végtere is bosszantott a dolog. — Vajjon ki kaczaghat itt duette-ben. Vissza-telepedtem előbbi ülő helyzetembe s zavartalan majdnem kétségbeesve néztem körül és — — — oh szakadj be alattam te silány kérge a réti vízeknek! Kit látok ott a parton, a fűtes alatt?

Reggeli 10 óra után nyitotta meg évi rendes közgyűlést Erreth János kamarai elnök egy rövid, de gondolatokban és értelemben gazdag beszéddel, hangsúlyozva benne, hogy Baranya-Tolnamegyei és Pécs szab. kir. város ügyvédi 10 év előtt minő szép számban jelentek meg első ízben a kamara megalakítása végett. Örömet nyújtott nekünk, a törvényhomlokán hangzatos firmát szereplő autonómiait az ügyvédi kar erkölcsi tekintélyét minden irányban megővését, az ügyvédek jogainak sikeres megvédését, a jogszolgáltatás és ügyvédség terén mutatkozó hiányok orvoslását, a kamarákban a korszerű reformok életbevitelére irányuló véleményi, javaslatai tekintetbe vételét hitték biztosítottak.

Csalódott. Csalódott országoszerző az egész ügyvédi kar. Tíz év parányi az államéletben, de elegendő, sőt sok egy intézmény életképessége, életrevalósága megítélésére.

A kamarák működésének első évében minden elfoglaltanul gondolkodó ügyvéd előtt bizonyossá lett, hogy az autonómia csak frázis, az erre alapított hit csak ábránd, mely a gyakorlati élet első létkétségére elcsúszott, hogy feltárja a riedg valót, az ügyvédi kar érthetetlen megfélekezése, jogai megnyirbalására irányuló célzatos a maga teljes mezeitelenességében.

A kiábrándulás lefolyt 10 év alatt megtanultuk, hogy a kamarai intézmény jelen alakjában sem a törvényhozás, sem a kormány jóvoltából nem várhatja sérelmei orvoslását, önmagára van utalva, céljai elérését úgy remélheti, ha nem csügged, és valótvaló támogatva, egy sziv s lélekkel fog küzdeni azon harcban, mely minden irányból az ügyvédi kar ellen indítva lett.

E szomorú tapasztalat nem csupán a mi, hanem az ország összes ügyvédi kamaráinak tulajdonára vált, számmelkülkül a felterjesztések — megkeresések — átiratok, melyeket mi és társunkarunk a törvényhozáshoz, kormányhoz, bíróságokhoz intéztünk, — nincs a jogszolgáltatás terén hiány, melyre a figyelem ki nem terjedtet, melynek orvoslása nem kérelmezett volna, az eredmény mégis mindenütt egy — semmi.

A baj oka tehát semmi esetben sem a kar ügyneik vezetésével megívott egyénekben, hanem magában az intézményben keresendő, az orvoslásra hivatott hatalmi körökben, ezek részéről az ügyvédi kar iránt tapasztalt balvélemény — igazabban ellenszenves indulatban, a jogszolgáltatás helytelen felvételében, mint a bajok orvoslására irányuló akarathányban rejlik. Eredménytelen küzdelem volt tevékenységünk eddigéig, küzdelem legyen jelszavunk ezentúl is, és a meddig nagybecsű bizalmunk a kamara ügyneik vezetését költelmésem teszi, nem fogok csüggedni, hogy győzelemre segítem zászlómat, melyen a jelszó: „Jogért — Igazságot!”

Ezen nagyon sikerült és éljenekkel fogadott beszéd után meglepett ama körülmény, hogy elnöki székéről felkelve, Buhreg Antal a lelkülettől kérte fel a közgyűlést elnöki teendőik vezetésére, miután kijelentése szerint a 10 év ezen utolsó napjaiban, — bár első sorban ő van hivatalos a szabálytalanságok megállítására, most az egyszerű követ el nyent, kérve a közgyűlést egy oly kérvénye soronkívüli tárgyalására, mely előzetesen bejelentve nem lett, miután ezt az ügyvédi kar oly belgyűlési kívánja tekinteni, melyről ha lehetséges volna, óhajtaná, miszerint a külvilágnak tudomása ne legyen, de semmi esetben se szerezen bárki is előbb tudomást

a hahotázásban, találgatva, hogy melyik hangon lesz a legjobb, a legodaillóbb, a legbosszálhatóbb! — Mikor eltaláltam az igazit, a legördögösebb kacsaját, akkor megfordultam, hogy fölkeressem áldozatomat, kit ma meg akarok alázni, letiporni, megsemmisíteni! — A mint megfordulok épen abban a pillanatban simult a jégre az a kis szörnyeteg, körülbelül három lépéssnyire tőlem. — Hah! itt a várva-várt pillanat. No most neves, nagyot, nó — nó! nó hát! Nem megy! Nó rajta! se-hogy sem megy, pedig épen az inémt tanultam, akkor oly jól ment! — És ő olyan szépen, olyan behizelgően mosolygott felém, mintha azt mondaná: tegye máskorra a nevetését, csak most jöjjön ide és segítsen föl. S én — én — szépen kieresztettem bosszumat s azzal együtt a nevetésem a könyökömön, oda-siklottam hozzá, aztán — átkarolva derekát, a legnagyobb gyöngédséggel fölemeltem őt. — Köszönöm! ön nagyon előékeny. — Oh kérem! — (Hamarjában nem tudtam mást mondani. — No tessék, még bókálhatsz ki az embert. De nem addig a! Kivettem zsebkendőmet és segítettem a felöltőjét tisztogatni s mikor már semmi folt sem látszott, szépen összeszappva koresolyám farkait, illő pukedli kisérletben bemutatam magamat, hogy ez és ez vagyok. — Igen örülök; különben amúgy már volt alkalmam ismerni. — I-i-igen? a-a-a-m-ugy? A hasraeséseimet érti, nemde? — Oh nem! Egyébiránt ne igen törődjék az eszesekkel — vigasztalt a piczike, miközben zsebkendőjével játszott — az igen könnyen megtörténtek.

róla, mint a tisztelt kartársak összesége a m. évi február 4-én irányában tauntított ama kiváló megstizeltetés folytán, minőben kartársai részéről kevés elnök társa részestül, kéri a letett kérvénye azonnali tárgyalását.

Általános meglepetés közt távozott a közgyűlési teremből, feszült kíváncsiság és érdeklődés mellett olvasta kamarai jegyzőnk a következőket: Tekintetes ügyvédi kamarai! Három ízben tisztelt meg szeretett kartársaim nagybecsű bizalma avval, hogy a kar élére, ügyei vezetésére, érkei első sorban képviselőre meghívott. Megbecsülhetlen reám e kintntetés és én teljesen átértem, hogy szeretett kartársaimnak ezért sokkal tartozom, és a kar érkei előmozdítása iránti buzgalmam lankadni soha sem fog. Ne tekintés azt, mit a tekintetes ügyvédi kamarának ezennel felajánlani bátorodom, olyannak, mintha ezzel elismerésért, bülszke önérttel tartozásom elrovását céloznám, ez fennhőzjő sértés lenne, s méltatlanság nagybecsű bizalmukkal szemben, tekintés ezt egyedül annak, a minék én egyedül felajánlani bátorodom a szeretett kartársai iránt levoltott tiszteltetés és őszinte szeretetem rovóvásnak. Ezek előre becsátása után bátorodom a tekintetes ügyvédi kamarának jótékony célú alapítványképen 1000, irva egy ezer o. é. forintot felajánlani azon megjegyzéssel, hogy elfogadás esetén, az ezt tartalmazó pécs-baranyai központi takarékpénztári könyveinket 48 óra alatt átadandom, — nem tartok fenn magam és örökösöm részére, sem az összeg, sem a kijelelésre nézve semmi jogot, — de csak az alapítvány céljára nézve kérem a következők megállapítását: 1. A tőke mint alapítvány gyűmlőszős végett takarékpénztárba helyeztetvén, külön kezelendő, s az évi számadásokban külön mutatóndó ki. 2. A tőke egy mint kamatai az alább bővebben körülírt célnál egyébre még ideiglenesen sem fordítható. 3. Az évi kamatok kizárólag csak elhalt pécsi ügyvédi kamarai tagok vagyonátalan, erkölcsi és társadalmi tekintetben teljesen kifogástalan magaviseletű árvái segélyezésére fordítandók. 4. A segélyezés kérdésében a pécsi ügyvédi kamara választmányá titkos szavazással s minden indoklás nélkül végérvényesen dönt olykép mégis, hogy többek jelentkezése esetén elősőségben a Pécssett székelt ügyvédek ugyanitt lakó árvái részesítendők, ezek nemléteben pedig az elsőbbség a tolnamegyeciek előtt a baranyamegyebelieket illesse. 5. Ha egy éven át segélyt igénylő árva nem jelentkezik, avagy a kért segély a választmány által megtagadtatnak, az egy éven bellik kamatok a tőke gyarapítására fordítandók. 6. Ha az ügyvédi kamarai választmány megszűnik, vagy a kamara Pécsről más helyre tétetik át, az alapítvány Pécs szab. kir. város árvaszékének adandó át. Ez esetben a fenti 3. és 4. pontbeli rendelkezések oda módosulnak, hogy az átadás napjától fogva továbbra a kamatok mégis az előbbi pont épségben tartásával, kizárólag Pécssett székelt gyakorló ügyvéd ugyanitt lakó vagyonátalan, erkölcsi s társadalmi tekintetben teljesen kifogástalan magaviseletű árvái segélyezésére fordítandók, s hogy a segélyezés kérdésében a Pécssett székelt gyakorló ügyvédek, a fenti 4-ik pont értelmében döntenek, mi ezébből az alapítvány átadásával egyidejűleg Pécs szab. kir. város árvaszékének felkérendő lézsen, mikép elnöke személyében esetről esetre a Pécssett székelt gyakorló ügyvédek határozathozatalt végett összehívni sziveskedjék. A fentiekben megállapított szabályzatok egyébként Pécs szab. kir. vá-

ros árvaszéke által is betartandók lesznek. 7. Azon nem remél esetben, ha hogy Pécs sz. kir. város árvaszéke az alapítványnak a megállapított feltételek mellett a kinttűzött kizárólagos célra leendő kezelését megtagadná, a pécsi ügyvédi kamarának leendő hivatása az alapítványnak, mégis kizárólag a kinttűzött célra, Pécssett leendő biztos elhelyezéséről illetőleg kezeléséről gondoskodni. Tekintetes közgyűlés! a fentiekben előterjesztetem mit érez bensőm, s az alapítvány céljára nézve mit kérek. Ezekhez még egy megjegyzést fűzök annak indokolására, miért korlátoztam a segélyezés csak az ügyvédek árváira. Meggyőződésem szerint az ügyvéd már képzett-ségéül fogva is, csak a legtrikább esetekben valik önhibáján kívül keresetképtelennek, s másrészt a kollegiális érzületétől fogva is, még a legrosszabb esetben kartársai részéről segélyezve, legalább némi reményt még táplálhat. A legjózanabb, de tőkével nem rendelkező ügyvéd halála azonban megfoszthatja árváit a megélhetés előfeltételétől is, nyomorba stlyesztheti önhibájukon kívül s veltnek szillettét gyarlóságunknál fogva is csakhamar feledésbe jut az életben tiszteltetés-szeretetek örövendett kartárs is, a kartársi érzület elalszik keblükben s ritkán ébreszti fel azt árvái nyomora ujra, s míg e nyomor enyhítése annak idején, míg a gyermeket a haza hasznos polgárává növeszthette volna, annak elmaradása, az a társadalom nyhe kifejezését használva, felesleges tagjává stlyeszti vajmi gyakran. Ezenfelül a gyermekszívbe beoltott érzelem rendszerint megmarad az érettebb korban is. Kévs ugyan az, mit alapítványom nyújtand, de idők folytán a tőke szaporodtával tán lehet annyi, hogy egyes árvák neveltetése legalább a legstlyűkésebb költségeket fedezze s óhajom az, hogy ha az ezen alapítványból segélyezésben részesült árva felnővén, a haza hasznos polgára leendő, jusson eszébe, hogy van ügyvédi aiap, a melyből csak azon jözejimen nyert segélyt, mert atya ügyvéd volt s ha akkor is találkoztam még a jelenleg észlelhető ügyvédelenes áramlattal, szálljon szembe ezzel úgy, mint azt az igazság igényli. Midőn a tekintetes közgyűlést ismételve megkérém, miszerint ajánlatomat, kérelmemet szives határozattal szentesíteni sziveskedjék, teljes tisztelettel vagyok a tekintetes közgyűlés ázatatos szolgálja Erreth János.

Ezen többször zajos éljenzéssel fogadott és leirhatatlan lelkesedést támasztott alapító levél felolvasása után a lelkük meleg szavakban mondott köszönetet az alapítványért és Egy József ügyvéd felhasználva folytán jegyzőkönyvileg leendő közlösenyvilámitás mint a kartársakkal leendő közlése mondatott ki határozatilag úgy, hogy a letett 1000 ft Erreth János alapítvány címzén, a fentebbi pontozatok értelmében fog kezeltetni, a közgyűlésbe visszahívott Erreth János elnöknek pedig nagylelkű alapítványért a jelenvoltak szólni nem akaró éljenzés közt mondtak köszönetet, siettek kézszorítással is nyilvánítani a kar szeretetét.

A közgyűlés rendes folyamata ezzel újbl kezdődött vette és néhány felszólalás után, zajos éljenek közt oszlott fel.

Egy jelenvolt ügyvéd. Polgári leányiskolánk kézimunka kiállítására. E czím alatt a „P. F.” 5 számában „egy houlény” kritika tárgyává tevő polg. leányiskolánk az orsz. kiállításra készített tárgyai s bár az egész kiállítást szépen sikerültnek mondja, a memyiben a kiáll-

tott tárgyak mindmegannyi ügyességet, kézimunkabani jártasságot s legfőképp pedig kitaró s fáradságtagteljes vasszorgalmat árulnak el, másrészt mégis azzal vádol, hogy intézetünkben a kézimunka még mindig „rendszertelen módon” tanítatik s nem alkalmazzuk a „tömegoktatás módszerét.” — Mindenesetre merész vállalkozás, ha valaki egy intézet kollektiv kiállításából — a hová csak az elért eredmény feltüntetésére az ügyesebb növendékek munkái vétetnek fel — az a következtetést hiszi levonlatni, hogy az oktatásban nincs rendszer, hogy nincs tömegoktatás. Az illető vagy nem ért a dologhoz, vagy csak rosszakaratulag gyamustani kíván. Jöjjön el a t. bíráló „honleány” intézetünkbe s ott majd megmutatjuk neki, hogy nagyon is a tömegoktatás elve szerint dolgozunk s így az anyag az egyes osztályokban csoportosítva is van; de ne kiáltásunkban keresse azt, melynek főcélja az eredmény feltüntetése, nem pedig a rendszer és módszer bemutatása, melylyel a t. bíráló — úgy látszik maga sincs tisztában, különben nem követelhetné, hogy polg. iskolában még az „ütemezés” is alkalmaztassék, mi végre a népiskolában is csak eszköz.

A mikor tehát a felhozott vádatok úgy intézetünk, mint derék, ügyes ipartanítónkuk jó híre érdekében mint alaplatonokl vizszoztatnom, másrészt meg az elismerést s hielgő dícséretet — ha ugyan őszinte — megköszönöm, részemről az ügyet befejezetnek nyilvánítom, mert ismeretlenül ily tárgyban vitakozni nagyon is haladatlan dolog.

Schneider István. mint a polg. leányiskola idg. igazgatója.

Vidéki levelezés. Siklós, 1885. január 31-én.

A „siklósi polgári dalárda s olvasóegylet” hanggyűjtára javára Borsos János vendéglőjében táncvizsgalmat rendezett, mely a kiválóannak megfelelően sikerült. Fellé-fizettek a következők: Koharits József jegyző ur 5 frot, Kossa Dezső ügyvéd ur, Kossa Gábor városi bíró ur, Szles Dániel tanító ur 70-70 krt, Köröm Károly 30 krt, ör. Nagy József s Décsi Péter 20 20 krt, végl. Mőcsay Antal és Szitár Mihály 10-10 krt. A felléfizetők fogadják a választmány legmélyebb köszönet-nyilvánítását.

E bálnál legnagyobbszert volt az, miszerint hanggyűjtár javára tartatott, pedig dalárda tényleg nincs is. A régebben fenállott dalárda, mely egy még régebben feloszlott dalárda vagyonát örökölte volt, ismeretlen okból — talán közöny miatt — feloszlott; de helyette tudunkkal még egy másik nem alakult. A mint tudjuk a közgyűlésen tett s elfogadott indítvány következtében pedig meg volt próbálva annak ujra szervezése; de a nemes célt felfogni nem tudó, vagy nem akaró tagok hiányában teljesen létre nem jöhett. Voltak oly lelkes tagok, kik a szépet lelkesltve buzgolkodtak s egyebet is buzdítottak, mégis a dalárda meg nem alakult.

Fájdalom! önző az ember. E lelket emelő s szívet nemesítő dologból közvetlen anyagi hasznót nem érez, szellemi és erkölcsi hasznát pedig a rábeszélés után sem akarja megérteni, minek következtében minden törekvés dugába dől.

Kiváncsiak vagyunk — dalárda nem léteben — a begyűlt tiszta maradványt mire fogja a választmány fordítani.

Alföldi.

Nos, ha tudná ? mit, ha a tudná ?

Ugyan menjen, ne inecskedjék. No nó, azért nem stlyűkése, hogy igazán elmenjen, sőt inkább jöjjön ide, ide-ide, eljessen közel. Igy ni, most adja a két kezét, aztán koresolyázzunk összefogóva. Igy jobban megy.

Néhány pillanat, néhány tempó s mint a nyil siklottunk tova karöltve, kéz a kézben, jól összeszoruva egymáshoz. Oh, hogy így nem lehet a más világra koresolyáznai!

Nem kellett bele öt perc, mire a mamához értünk, ki nagyot nézett, hogy az ő leánykaja mifele lovag kíséretében érkezik vissza.

Csókolom kezét édes anyám! Ugy-e már milyen jól tudok koresolyáznai? Oh nagyon jól mesterem volt. Megegéni mamuskám, hogy bemutatassam? Gőcsi ur — édes anyám.

Kezet csókoltam a mamának, mit ő igen nyájias mosolygól fogadott s jelentős kérésztársi kíséretében köszöntte meg udvariasságotam leánya irányában, hogy őt koresolyáznai tanítottam. (Ha tudta volna!) — Jól kezdődik, pompásan megy! Az anygólak is tapsoltak hozzá oda fönt.

Talán már haza is mehetnénk. — Peldálozgatott a mama.

Nem bánom, hát menjünk. — Mondá a kis aranyos, aztán odafordult hozzám s esábitó mosolygól kérdezte tőlem is külön: — Ugy-e menjünk?

A mint paranosolja. Megengedi, hogy koresolyáit leoldhassam?

Jó; de vigyázzon a sebére, hogy föl ne szakadjon.

Mi féle seb? — kiváncsikodék a mama.

No persze, hogy erre el kellett mondanai az egész históriát elejétől végig.

— Megyei közgyűlés. Baranyavármegye köztörvényhatósága február hó 16-án d. e. 10 órakor, Pécssett a megyei gyűlési teremben évnegyedes rendes közgyűlést tart. A tárgysorozatból megemlítjük a következőket: 1. Alispán évnegyedes jelentése. 2. Bellügyminiszterium rendelete a gyamustári szabályrendelet módosításának jóváhagyására tárgyában. 3. Közmunka- és közlekedési miniszterium rendelete a Pécsről Üszögön, Somogyon és Zobákon át a battászke-zá-kányi vasut valamely alkalmas pontjájáig vezetendő helyi érdekű vasut vonal elő-munkálatainak engedélyezése tárgyában. 4. Bellügyminiszter rendelete a megyei á-latorvisi állás ideiglenesen lett betöltésének tudomást vétele tárgyában. 5. Közmunka-és közlekedési miniszterium rendelete a szászvár-hirdi ut tárgyában. 6. Közmunka-és közlekedési miniszterium rendelete, a folyó évi közmunka-váltás árak tárgyában. 7. Közmunka- és közlekedési miniszterium rendelete, a megyei utnakak távol-ság-jelző oszlopokkal való ellátása s a műtárgyak számjelzése, illetve felvételére vonatkozó összes iratoknak felkivánsága tárgyában. 8. Bellügyminiszterium rendelete a magánhirdetmények megrogálásának megállítás tárgyában alkotott szabályrendelet némi módosítása iránt. 9. Közmunka-és közlekedési miniszterium rendelete, a vármegye közönségének a Ferencz-esatorna részvény-társulat baja-bezdáni tápasatornája vizviszonyainak rendezése tárgyában tett felterjesztésére. 10. Pénzügyminiszterium rendelete, a czukor- és sőrőgyasztási adónak hivatalos ráutalása iránt fennálló törvényes határozományok módosítása végett, Torontálmegye közönsége által a képviselőházhöz intézett, és e vármegye közönsége által pártolt felírat tárgyában.

— A pécs-baranyai tisztviselők üse-gyelyző-egylete közgyűléséből. A nemes tiz és reményekkel két évvel ezelőt alakult egylet a tagok részvétele és közönye miatt nem áll azon fokon, melyen két éve reményeltük; azonban egyes buzgó tagjainak ügybuzgósága és munkássága még is nem engedi a feloszlásra jutatni, hanem tehetőséghez mérten a jótékony és segélyezést által életelt ad az egylet működéséről. Hogy mily nagy a közöny, mutatja azon körülmény is, miszerint az évi rendes közgyűlés csak a harmadik meghívásra tartatható meg, midőn az alapszabályok értelmében a megjelent tagok érvényes határozatot hozhattak. Az évi jelentésből örömmel vettük észre, miszerint ezen egy-sület célját a város közönsége is támogatja. Igy a pécsi takarékpénztár és a pécsi dalárda pénzbeli adományokkal is támogatták. Az egyesület a mult évben adott két tagjának 30—30 ft segélyt és három özevgy részére fizetett 50—50 frot, továbbá tagjai közt kölesőnképen 500 fit van forgalomban. Lám ily közöny mellett is mily határozottan szép az eredmény; látha a felkesedés tizze nem aludnék el, mily eredmény lehetne felmutatni. Az egyletnek van 114 bejegyzett tagja; kik közül azonban sajnosan kell felemelitenünk, miszerint csak 58 tag fizeti rendszeren tagdíját. Ezen példatlan hanyagságon getitendő, a közgyűlés utasította a választmányt, miszerint az alapszabályok értelmében, mely világosan meghatározza, hogy a tagsági kötelezettség három évi tartam, először intse meg az illetőket, az intés eredménytelensége esetén pedig per útján hajtsa be. A tisztakar következőképp alakult meg; elnök: Aidinger János; alelnök: Bokor Ferencz; titkárak: Konkolyi Ágoston és Virszky Albin; jegyzők: Bauerle János és Jeszenszky Kálmán

Természetesen nem úgy, a hogy épen történt, hanem bizonyos történeti lühegt ki-hagyásokkal és krónikai hitellességgel bíró betoldásokkal.

Aztán megígértém Gőcsi urnak — végzi az én kicsikém a mesét — hogy adok neki jó házi orvosságot, ha eljön hozzánk. Ugy-e mama, megengedi, hogy eljöhessen. Tudja, azt a jó kenőcsöt fogjuk reá tenni, amit Gábris néni ajánlott.

Azt-azt, kedvesem. Csak tessék elnézni hozzánk, szivesen látjuk.

Engedelmekkel igénybe fogom venni házi gyógyszerárutakat.

Oh azzal dicselkedhetünk, az nagyon szépen van berendezve. Ha így tessék még ma megkezdhetjük a kúrát. (Persze, persze, hogy még ma, az kell nekem. — Bizony nem is ellenkeztem.)

Egy sajnálatot kifejező, talán épen megvető, gúnyos pillantás az én hülledező Béla barátomra, egy hálalkodó, mámoros mosoly a kicsike felé s karomra fűzve — a két pár koresolyát, búcsút vettünk a jégpályától.

Hazafelé sok mindenféle szépet, jót, okosat — bolondot beszélgettünk össze azzal a kedves teremtséssel, ki mindinkább belopta magát a szívembe, minél tovább beszéltem vele. Otthon aztán azzal a földicsért kenőccsel bekentük a sebet s addig-addig mutogatták azt a sok házi gyógyszerzámot, míg szerencsésen — ott maradtam vacsorára.

Azóta mindennap rendszeren elstálók az én kis orvosomhoz. A sebam ugyan már régen begyógyult; de hát azzalt egy másik seb szakadt föl, melyre szintén igen jó orvosságot tud az a kis hamis, kékszemű ezermester. Gyógyítgatja is szorgalmasan és én — o-lyan türelmes jó patiensse vagyok.

A csótányok falánksága elől egyedül a

ZACHERL-féle

féregpor ment meg.

Valódi csak eredeti üvegekben nével és védjeggyel. Kapható minden kereskedésben, hol erről szóló plakátok vannak a kirakathban.

(III.)

17706
1884

Árverési hirdetés.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Plainer Lajos pécsi lakos végrehajtónak Szölösy József bükkösi lakos végrehajtást szenvedő elleni 20 frt tökéletelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a szőlő-örvényi kir. járásbírósg területén levő Bükkös községben fekvő, a bükkösi 84. számú telekjegyzőkönyvben felvett + 260. hsz. 90. sz. háznak, udvarnak és kertnek Szölösy József felé 513 frt kiáltási becsárban az ugyanott felvett + 262. hsz. szőlőnek ugyanott felé az árverést 213 frt ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885-ik évi április hó 4-ik napján délelőtti 10 órakor a bükkösi község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áról is eladatul fog.

Árverési szándékok tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 51 frt 30 kr. és 21 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átsegálattatni.

Kelt a pécsi kir. törvényszék, mint telek-könyvi hatóságnak 1884. évi december hó 27-én tartott üléséből. Kiadta:

Jeszenszky Antal,
kir. székí jegyző.

Az első pécsi
asztalos-egyesület

Held Gusztáv, kárpitos
KISTERÉREN.

jánlják a n. é. közönségnek dűsválasz-
éku raktárakat mindennemű

asztalos, kárpitos és esztergályos

saját készítményű legújabb és legjobb minőségű árukból legjutányosabb árrért. Ugyazint: azon hírneves Kohn-féle székelt hajlított fából, vasbutorokat, tükröket stb. a melyekből folyton nagy választék tartatik.

A midőn felkérjük az e szakmába vágó ezütkék szükségleteik fedezésénél minket megbízásukkal szerencsétlenni, ajánljuk magunkat még mindennemű asztalos- és kárpitos munkák elkészítésére, vendégládák és kávéházak teljes stilszerű berendezésére, valamint legújabb minta szerinti új tekeasztalok készítésére és javítására.

Az eddig bennünk helyezett kegyes bizalom és pártfogás fentartását jövőre is kérve, maradunk

mely tisztelettel
az I. pécsi asztalos-egyesület
HELD GUSZTAV,
kárpitos, kistérien.

147. (3-2)

Mária-celli gyomor-cseppek

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmait ellen



Egy üvege az ára használati utasítással együtt 35 kr. Kapható: Pécsen Balás Ödön, Kovács Mihály és Sipőcz István gyógyszerészek áruháza. Szigetváron: Vasy Sándor gyógyszerésznél. Valamint az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerüzében és kereskedésében. Központi széküldési raktár nagyban és kicsinyben. (13-6)

BRADI KÁROLY,
az „óranagyalhoz” címzett gyógyszerüzében Krenzierben, Morvaországban.

Ház eladó!

A felső malom-utcai 6. számú ház a budai oldalon — szabad kézből eladó. 25. (5-3)

Az épület áll: 5 földszinti, 6 emeleti szobából, 2 konyhából s hozzátartozókból. Van 1000 akóra való pince, 5 lóra istálló, kocsiszin s nagy kert. Értekezhetni a háztulajdonossal.

A Pain-Expeller!

Tizenöt év alatt ezen régebbiált háziszerrrel csúsz, kőszvény stb. nélt szerencsés gyógyeredmények kezeskednek arról, hogy egy beteg sem fogja megbánni, ha eme figyelmeztetés által egy kísérlet tételére bírattik. A legtöbb családnál már készletben tartatik a valódi horgony-Pain-Expeller. Ára ezen szigorúan szolid erudit készítménynek igen mérsékelt, ugyanis palackonként 40 és 70 kr. nagyság szeri: s a legtöbb gyógyszerüzében készletben van. Hamisítvány kiküldése végett, tessék a védjegyre „horgony”-ra figyelni. Richter F. Ad. és társa, Pécs. — Főraktár Prágában az „Arany orozán” gyógyszerüzében Niklasplatz 7. (III.)

A pécsi sertéshizlalo és előjegyzési társaságnak
Pécsen, a szigetű külvárosi sertéspiacz mellett levő
sertésszállástelepen
sertések bizományszerű tartása és hizlálása elvállaltatik.

Az ahhoz szükséges szemes vagy darált mindennemű takarmányi piaci árón készpénzért vagy kölcsönképen kapható.

Sertések megmátszáltatnak.

Sertések bizománi adás-vevése eszközöltetik.

A szállásokba hajtott sertések mindenkor értékének 1/2, részeig olesó kamat mellett készpénz kölcsönfelvétel adatik. (10-3)

Singerstrasse 15.
zum
PSERHOFER J.-féle gyógyszerüzár
Bécsben

„gold. Reichsapfel.”

Vertiszító labdacsoz ezeltűt egyet-mes labdacsoz neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség melyben a labdacsoz csodás hatásukat észerezen be nem bizonyították volna. A legmakacsabb esetekben, melyekben minden egyéb szer sikertelenül alkalmazottatik, ezen labdacsoz számtalanszor és a legrövidebb idő alatt teljes gyógyulást eredményeztek. 1 doboz 15 labdacsozzal 21 kr. 1 tekeres 6 dobozzal 1 frt 5 kr. bérmentelen utámvétellel megküldéssel 1 frt 10 kr. (1 tekeresnél kevesebb nem küldetik szét.) Postaon való megküldés 5 frton alól csak az összegnek postautalvány melletti bekiűldésével eszközöltetik, nagyobb összegeknél utánvétellel. Számtalan levél érkezett, melyek iról hílát mondanak a labdacsozról, melyeknek a legkülönbébb és legsúlyosabb betegségeknél helyreállítását köszönik. A ki csak egyszer kísérletet tett velük, tovább írás. A számtalan köszönő iratok közül ide mellékelve közlünk néhányat.

Waldhofer az Ybbs mel. 1880. november 24. Nyilvános köszönet!

Tekintetes úr! 1862. óta szenvedtem aranyeres bántalomban s húgyroktól; orvosoltattam is magamat, de minden siker nélkül, bajom mind rosszabbá vált, úgy, hogy idő multával hoves hasfájást is éreztem, (a belső összehúzódása következtelen); teljes évtárgtalanság állott be, s mielőtt csak a legrövidebb időt vagy egy korty vizet nyeltem is, alig bírtam a puffadás, nehézség és fulladozás miatt egyenesen állni, mígnem végre az ön, csaknem csodálatos hatású vertiszító labdacsoz használatához folyamodtam, melynek nem létezették el hatásait, s emegret csaknem győztesen bajomat tökéletesen megszüntetett. — Mielőtt következzen én a tekintetes urnak vertiszító labdacsoz s más egyéb orvosi gyógyszeréért nem gyözüm háltam s elismeréssel elgondolkodépen kifejezni. — Kiváló mely tisztelettel Dellinger János.

Tekintetes úr! Oly szerencsés voltam véletlen az ön vertiszító labdacsozhoz jutni, melyek nálam csodák műveltek. — Évek óta szenvedtem fejfájás s szélbűbűben, egy barátom az ön kitűnő labdacsozát átengedett nekem 10 darabot s ezen 10 darab labdacsoz emegret oly teljes tökéletesen helyreállított, hogy az valódi csoda. — Köszönetem melletti kérek még 1 csomagot.

Pécs, 1881. márcz. 13. Pár András.

Bieditz, 1874. június 2. Tekintetes úr! Én és sokan mások kik az ön vertiszító pináknál, egészen tökéletesen, áruhában fejezték ki legnagyobb hálaikat, az ön pináki sok betegségein, mely ellen semmi más szer nem használt, a legamerikai köszvény-kenes, gyorsan és biztonságos ható, kétségtelen a legjobb szer minden köszvényes és csúszó baj, nevezetesen hátgerincbaj, fagszakadás, göres, ideges fogfájás, fűlszakadás stb. stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Chinai toltte-zsappan, a legkülönbétebb s szappangyártás terén. Használatá után a bőr bársónyma lesz és igen kellemes szagot tart meg. Igen sokáig tart és ki nem szárad. Egy darab 70 kr.

Fagy-balszam, Pserhofer J.-től évek óta legbiztosabb szernek van elismerve mindennemű fagybajok és idült sebek stb. ellen. 1 tégely 40 kr.

Élet-esszencia (prágai cseppek, svéd cseppek), megromlott gyomor, rozsz emésztés, mindennemű altsti bajok ellen, kitűnő háziszser. Egy üvege 20 kr.

Valamennyi francia különlegesség nagy raktáron tartatik, vagy kívánatra pontosan s a legjutányosabban beszerestetik.

Postai küldemények 5 frt alul megrendeléseknél csak az összeg előleges beküldése mellett, nagyobb összegeknél utánvétellel is eszközöltetik.

133. (12-10)

Eddig még felülmulhatlan
a MAAGER W.-féle
cs. kir. kizárólag szabadalmazott, valódi, tiszta
Csukamájolaj
MAAGER VILMOSTÓL BÉCSBEN.

Az orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyen emészthetősége folytán gyermekeknek is ajánlható, mert a legtisztább, legjobbnak elismert szer: mell- s tüdőbajok, görvény, daganatok, kelések, bőrküütek, mirigybajok, gyengeség stb. ellen — egy üveg ára 1 frt — kapható gyári raktárban: Bécsben, Heumarkt 3. szám alatt, valamint az Osztrák-Magyar birodalom legtöbb és jobb nevű gyógyszerüzében.

Pécsen kapható: Kovács M. és Sipőcz István gyógytárában; Reeh Vilmos — Spitzer Sándor és fiai kereskedésében. 110. (12-5)

Dr. Mikolaseh Károly-féle spanyol China-bor.
Dr. Mikolaseh Károly-féle spanyol vastartalmu China-bor.
Dr. Mikolaseh Károly-féle spanyol pepsin-bor.
Dr. Mikolaseh Károly-féle spanyol pepton-bor.
Dr. Mikolaseh Károly-féle spanyol rhabarbara-bor.

A legjobb szer gyomor-gyengeségekben, hideglelés, ideg-bántalmak s utóbetegségek ellen. Egy üveg ára 1-50.
Kitűnő hatású azon betegségekben, melyek vérszegénység, vagy rossz vértől származnak. Egy üveg ára 1-50.
Rendkívüli szer mérges daganatok, a gyomor lassu működése s az ebből származó betegségek ellen. Egy üveg ára 1-50.
A legbiztosabb szer a gyomor működésére nem ható szervek felállítására. Egy üveg ára 1-50.
A legjobb szer gyomor- és bél-katarus, valamint egyéb betegségek ellen. Egy üveg ára 1-50.

Főraktár Ausztria s Magyarországra néve (Galliczia és Bukovina kivételével)
Maager Vilmosnál, Bécs, III. Heumarkt 3.

Lakás bérbeadó
három utcai szobával, konyhával, pincze és padlással.
Makár-utca 20-ik szám.

Pécsen a belvárosban, az országuton, igen jó hely és alkalmas ház
vendéglőnek
április 1-sőre bérbeadó.
Tudakozódhatni ugyanott 41. szám alatt.

Meghívó
A „HARKÁNYI NÉPBANK”
f. é. február 15-én d. u. 3 órakor tartandó
közgyűlésére.

Tárgyak:
1. 1884. évi számadás előterjesztése.
2. Igazg. választmány és felügyelő bizottság választása.
3. Tiszviselők választása.

A „Harkányi népbank”
számadása 1884-ik évről, fennállásának negyedik évében.
A) Forgalmi kimutatás.

Bevétel	frt	kr	Kiadás	frt	kr
1883. évi maradvány			a) 1881—3. évközi I. társulat kifizetésére	3023.12	
a) Az 1881—3. évközi leszámoló I. társulat vagyona	3025.50		b) Oszthatlan fennmaradt részlete tartalékalapul	2.38	3025.50
b) További társulati vagyonyul	2453.32	5478.82	Kölesönkötvényekre		5937.54
Beírás díjakban	63.—		Visszafizetés egy eltávozott tagnak		21.59
Betűti könyvecskék áraban	6.40		Költség:		
II. évtársulati betét-befizetések	862.40		a) kezelési s számadási könyvek	14.40	
„ „ kised. kötbérekben	17.42		b) kezelési s számadási könyvbélyeg	9.—	
III. „ „ betét-befizetések	593.40		c) betűti könyvek kötese	6.—	
„ „ kised. kötbérek	6.86		d) 1883. évi számadás közzététele	9.50	
IV. „ „ betét-befizetések	1581.60		e) 1883. évi számadás és leszámolási kimutatás kiölön kinyomatása	16.10	
„ „ kised. kötbérek	11.57		f) irórai szűkségletre	14.11	69.11
Visszafizetett kölcsönök	695.—		Kezelési illetéktől		75.88
Kölesön utáni kamatok	227.52		Leltár szerinti ingóságok értékében		42.90
„ „ kised. kamatok	12.08		Készpénz mint egyenleg		459.48
Kezelési illetékekben	75.83				
Összesen	9631.90		Összesen	9631.90	

B) Mérleg.

Tether	frt	kr	Fedezet	frt	kr
II. évtárs. 156 betétre három évi összes járandóság	2449.20		Kölesönkötvényekben	5242.54	
II. évtárs. 1882. évi jövedéke	70.20		Leltár szerinti ingóságokban	42.90	
II. évtárs. 1883. évi jövedéke	76.44	2595.84	Folyó számlai II. évtárs. betéthatalékban	5.70	
III. évtárs. 1883. évi befizetések	614.30		Folyó számlai kamathatralékban	13.40	
III. évtárs. 1883. évi jövedéke	55.66		Készpénz	459.43	
III. évtárs. 1884. évi befizetések	593.40	1263.36			
IV. évtárs. 1884. évi befizetések	1581.60				
Leltár szerinti ingóságok értéke	42.90				
Tartalékalap I. évtársulathól	2.38				
Tartalékalap II. évtárs.-ból	1.01	4.82			
Tartalékalap III. évtárs.-ból	1.43				
Összesen	5488.52				
Mutatkozók f. é. jövedéktől	275.45				
Összesen	5763.97		Mérleg	5763.97	

A folyó évi jövedékből esik:

II. évtársulathól 156 betétre	79.56
III. évtársulathól 121 betétre	54.45
IV. évtársulathól 315 betétre	135.45
Összeg:	269.46
Oszthatlanul fennmaradt rész a tartalékalaphoz	5.99
Együtt:	275.45
És így az 1882-4. évközi most leszámoló II. társulat vagyona a fenti és folyó évi jövedéke hozzávéve	2595.84
Összesen	2675.40
Mihez képest további társ. vagyony	3088.57
Mérleg:	5763.97

Kelt Harkány, 1884. december 31-én.

Fábián Mihály, elnök.
F. Daka János, ellenőr.
Vinczen István, pénztárnok.

Jelen számadás, illetve mérleg, a fő- és segédkönyvek nyomán helyesnek találtott.

Kohn Adolf, Pápay Gedeon, Kan Dávid, Weis Samu, Köcske János, felügyelő bizottsági tagok.

41. (1-1)

Eladó gözmalom.
Egy jókarban s használatban levő, 12 lóerejű gözgépj, kettes malom-árványnyal lisztőrlésre alkalmazva, fele részben vagy egészben is szabad kézből eladó. — Bővebben értekezhetni tulajdonossal Zalátán, u. p. Baranya-Sellye.
40. (2-1)
Szabó Károly.